X. évfolyam. Celldömölk, (Kis-Cell) 1908. január 19. 3. szám

Kemenesvidék

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE".) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE".)

Fél évre . . . 8 kor. | Negyedévre . . .
. . . 4 „ | Egyes szám ára . . .

Felelős szerkesztő:

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás-ház —

Szerkesztőséget fogadó órák: kedd, szerda

Kedvezőbb vizeken.

Aki jó reménységgel nézett elébe az 1908-ik esztendőnek, annak felfogását máris igazolja egy nevezetes tényköröülmény. Az Osztrák Magyar bank két egész százalékkal leszállította a kamatlábat, amivel uj, kedvezőbb irányt mutatott a nemzetközi pénzpiacnak, másrészt egy csapással fellendítette országunk gazdasági viszonyait, a hitelt és vállalkozási kedvet.

Nagyon fontos momentum ez, ha tekintetbe veszik, hogy ez év januárban életbe lépett az iparfejlesztési törvény, a melynek alapján ebben az esztendőben kerek 5 millió korona jut iparfejlesztési célokra. Tehát nemcsak, hogy olcsóbb, hozzáférhetőbb lett a pénz, hanem egy rendkivüli nagy segélyben részesül a hazai ipar. Öt millióval igen, igen sokat lehet csinálni ebben az ipar nélkül való országban.

A bankok tehát megnyitják Wertheim kasszáikat a hitelt igénylő közönség számára. A magántőke, amely a kedvezőtlen viszonyok által megriasztja, elbujt, most előkerül, hogy meggyarapodjon s uj életet teremtsen. Vállalkozás, munka és versengés támad minden vonalon, mert jön a pénz, mindezeknek mozgató erője, nemcsak jön, hanem már itt is van. És ha mindezekhez még jó aratás lesz a magyar földön, olyan jó esztendő igérkezik, amilyenben már régóta nem volt része ennek a nemzetnek.

Kedvezőbb helyzetet teremt az a körülmény s, hogy nyélbe van már ütve a kiegyezés is, melynek tiz hosszu esztendőn keresztül tartott válsága Damokles kardjaként függött gazdasági életünk felett. Ugy az osztrák, mint a külföldi tőke bizalmatlansággal volt iránt unk s nagyrészt ennek a körülménynek tudható be, hogy állami papirjaink az utóbbi évek folyamán sorra visszavándoroltak a külföldi tőzsdekről a budapesti tőzsdébe, ahol állandó nyomást gyakoroltak, mert ugy az államnak, mint az érdekelt pénzintézeteknek elemi kötelessége volt a piacra dobott papirokat megvásárolni, nehogy azoknak értékét tönkre tegye. Száz és száz milliót áldoztunk erre a célra. A visszavándorolt papirok azonban most ismét megkezdik vándorutjukat a külföldre s pénz marad helyettük itt, pénz, amelyet itt uj és hasznos befektetésekre kell és lehet felhasználni.

Nagyon sokat várunk az idén folyósitandó 5 millió koronányi pénztől, melyet iparfejlesztési célokra használunk fel. Reméljük és elvárjuk ugyanis, hogy ez a pénz tisztára a közérdek szempontjából lesz elosztva, csak annak a gyárosnak, iparosnak juttatnak belőle, aki a szubvencióra ugy egyéniségénél, mint ipari tevékenységénél fogva érdemes. Iparfejlesztési célokra a régi kormányok is áldoztak elég tekintélyes summákat, s hogy nem igen volt látszatja, annak a protekció és a panama volt az oka. Reméljük, hogy a mai tisztult viszonyok, a hazafias és becsületes fellogás uralkodása idején ugy a protekció, mint a panama ki vannak küszöbölve s a közpénzből csak az kap, aki megérdemli. Mert ha nem igy lenne, illuzóriussá válik az egész iparfejlesztési törvény, az óriási pénzáldozat.

Mindezeket egybevetve megállapithatjuk, hogy kedvező auspiciumok között állunk itt az uj esztendő küszöbén. Minden téren fellendülést, munkát, uj erők érvényesülését várjuk.

A drágaság.

Okai és leküzdésének módjai.

A drágaság mindenkit érint, nem csoda tehát, ha a közvélemény tüzetesen és állandóan foglalkozik vele. A sajtó is eljár ebben a kérdésben. Közleményeit három csoportra lehet osztani.

Az első csoport az, melynek célja hangulatkeltés. Nagyrészt sopánkodás ismert kiszólásokkal és a régi jó idők szellemének felidézése.

A második csoport már komolyabb, mert konstatálni igyekszik a drágaság elharapódzását, mértékét és keresi az oko-

TÁRCA

Berenkay ur.

Magasrangu tisztviselő volt a miniszterium-ban. Ha végigment a miniszterium fehérre meszelt folyosóin, a kisebb hivatalnokok tisztelettel lapultak a falhoz és alázatosan hajlongtak előtte. Mindenki tudta, hogy miniszter lesz belőle és tőle remélték jövőjük boldogságát. Szeretetreméltó és leereszkedő volt még a díjnokokkal szemben is és egyiknek-másiknak csinos felesége eljött valami alázatos kérelemmel, Berenkay ur soha nem tagadta meg azt. Az asszony volt Berenkay mindene és ezt tudta is mindenki. Ha kellett valami, csak az asszonyt küldték a méltóságos urhoz és Berenkay ezt nem bánta. Megcsipkedte piros orcájukat, cirógatta, vigasztalta őket és a könyörgő asszonyok türték durvaságait.

Szenvedélyesen, szinte őrülettel szerette az [illegible] volt a nő, nem akart a multjáról tudni és nem törődött a jövőjével sem. Csak a jelennek élt és irtózott a holnaptól. Grizette, gyárilány szinésznő néki mindegy volt, csak szép legyen. És szórta a pénzt és hajhászta a gyönyört.

Egy aranyhaju szinésznőt látott egy napon a Dunaparton, utána ment és belébódult. Egy szinész ismerőse mutatta be egy este a szép naivának. Berenkay ur hiába küldözgette a gyémántos ékszereket, hiába ostromolta szerelmével — a szinésznő hideg maradt. Ez még jobban ingerelte, szenvedélyessé tette Berenkayt. Pénze már kifogyott és a naiva még mindig ellentállott Pénzt! Pénzt!

— Eh! nincs abban semmi, megteszik azt mások is, — és elfogadta a vallalkozók ajándékait. Csak ugy hullott a temérdek pénz a zsebébe és Berenkay ur tovább is küldözgette a gyémántos ékszereket, mig Ilonka végre megszelidült. Berenkey ur boldog volt — és keresett más áldozatot.

Egy napon a miniszter magához hivatta és a méltóságos ur mitsem sejtve, derüs arccal lépett barátja elé.

— Egy szavam volna hozzád.

— Parancsolsz, kegyelmes uram.

— Add be nyugdijaztatási kérvényedet.

Berenkay ur, mintha valamit keresett volna, amibe belefogózhatnék, hogy el ne dőljön — elsapadt és egész testében reszketett. Érezte, hogy a szive összefacsarodik a nagy szégyentől, látta, mint sötétül el az a nagy fény, mely őt övezte, mint tünik el az a világ, mely őt éltette, boldogitotta. Kétségbeesetten, mint egy az életért való rettenetes küzdelemben nyögte rekedt hangon:

— Nem lehet, nem lehet!

— Meg kell lennie, — mondotta határozott parancsoló hangon a miniszter.

Berenkay ur magas alakja meggörnyedt.

— Meg lesz, — és szédülve, zsibongó agygyal kitantorgott a szobából . . .

— Végem van, végem! — nyögte fájdalmasan, borzalmasan, amint lefelé haladt a márványos lépcsőkön. A szolgák alázatosan köszönt-

Sirolin
Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, vérköpést, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamárköhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.
Mivel az értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche" eredeti csomagolást.

„Roche"
Kapható orvosi rendeletre a gyógyszertárban.
Ára üvegenkint 4·— korona.

kat is. A fogyasztó a kereskedőt okolja, a kereskedő a termelőt, a termelő vagy a munkást, vagy pedig a kormányt.

A drágaság okainak kutatását tehát csak annyiban lehet használni, amennyiben ezen a nyomon konkrét bajokra tudunk rámutatni. Természetes, olyan okok is lehetnek, amelyekkel szemben nincs orvoslás. Kétségtelen például, hogy az orosz-japán háboru sok nyersanyagnak drágulását idézte elő.

Vannak viszont okok, amelyek elhárithatók volnának, ha ennek egy és más szempont utját nem állná. Például a szerbiai marhazárlat megszüntetése. — Az uj vámtarifa agrárvédelmi irányzatának megváltoztatása. — A tarifapolitika módositása.

A drágaságot tárgyaló közlemények nek harmadik csoportja érdemleges munkát teljesit. — Arra igyekszik feleletet adni, hogy a drágaság okait miképen lehetne most pillanatnyilag és miképen a jövőre nézve elháritani.

Az alábbiakban ismertatást adunk a drágulásról és röviden összefoglaljuk, amit ujságoikkek, egyesületek, kamarák tárgyalásai a drágaság elleni küzdelemben orvosszerül ajánlanak. Nem rendszeres és kimerito feldolgozásban történik ez, csupán a vezető gondolatok száraz felsorolása.

Allapitsuk meg első orban, hogy milyen fokban drágultak az elsőrendü életszükségletek. Friss husfélék Budapesten, [illegible] óta 38 százalékkal, Becsben 1902 óta 21·2 százalékkal. Lisztfélék Budapesten 1898 óta 12·3 százalékkal, Becsben 1902 óta 15·1 százalékkal. Hüvelyesek Bécsben 1902 óta 22·2 százalékkal. — Tej Budapesten 1898 óta 35 százalékkal, Bécsben 1902 óta 20 százalékkal. — Burgonya Budapesten 1898 óta 22·1 százalékkal, Becsben 1902 óta 31·2 százalékkal. Háj Budapesten 1898 óta 21 százalékkal, Bécsben 1902 óta 23·2 százalék. Kőszén Budapesten 1898 óta 37 százalék Becsben 1902 óta 14·3 százalék. Tüzifa Budapesten 1898 óta 21 százalék, Bécsben 1902 óta 25·5 százalék Ruhafélék Bécsben 1902 óta 40 százalék. Lakás Budapesten 1902 óta 27 százalékkal.

Az élelmiszerek tehát átlagban 25—30 százalékkal drágultak 5 éven belül.

Lássuk most már milyen segitő közöket ajánlanak azok, akik e kérdésekkel komolyabban foglalkoztak?

A kormány tegye szabaddá a vámhatárt a hiányzó élelmiszerek előtt.

Az állam és a városok javitsák a legalsóbb néposztályok anyagi helyzetét, hogy kisebb keresettel is elláthassák magukat.

Lakáspolitika, adópolitika, — meg a katonai terhek csökkentése.

Kisebb lesz a munkabér, olcsóbb az ipari áru.

A városok adminisztrációja igyekezzék aktive is beleszólni az élelmezés ügyébe.

Rendezkedjék be a kisgazda és a közepesgazda is a tömeges termesztésre. Ugy mint Kecskeméten rengeteg gyümölcsöt, — Nagykorös tömegesen zöldséget termel, ugy termeljen a sok jó magyar-föld minden szükséges és keresett élelmicikket.

A kormány vezesse az erre való akciot, hirdesse ezt vámdoriani ok utján és adjon erre pénzsegélyt.

Gatoljuk meg, hogy az elsőrendü élelmicikkeket külföldre vigyék és mi itthon silányabb árut ugy fizessük, mint a külföldi a legjobbat.

A munkások bérét, a hivatalnokok fizetését emelni kell, — mert a pénzvásárló értéke csökkent. Az utat, melyet árucikk a termelőtől a fogyasztóig megtesz, meg kell röviditeni, olcsóbbá kell tenni.

Szervezkedjék a fogyasztó közönség, hogy első kézből kapja az árut.

Adjon a vasut olcsó szállitást. Tegye lehetővé a vasut, hogy a fogyasztó a kozvetitő kereskedő megkerülésével jusson az áruhoz.

Szállitsa le az állam a fogyasztási adókat.

Ha a felvetett eszmékből akármilyen csekélységet is át lehetne vinni az életbe, biztositva volna népességünk olcsóbb élelmezése rendes időkben és a gazdasági válságoknak az élelem drágulásában nyilatkozó legkeservesebb hatását is ellensulyoznák.

UJDONSAGOK

Jöttök-e?

. . Vagy jártatok-e arra,
A városvégen, sötétlő éjjel,
Ahol testvér a bün, a gond
S az élet telve van fekéllyel?

Vagy jártatok e arra,
Hol az utcára, az udvarra
Ugy fekszik rá a fojtó füst, a dér,
Mint holtakra a szemfödel.
Hat jártatok-e arra?

Tudjátok-e.
Mikor a ragyogó városban
Tivornya hangja szálldos szerte:
Az utközépen sir a reszkető család,
Mert a házból durván kiverte
A kapusi háziur?

Tudjátok-e,
Mikor az ifiurak, urilánykák
A tündérálmok utjait járjak:
Ott künn a szélbe, fagyasztó ínségben
Mint éjfeli kisértet lebben
Az utca gyermeke . . .
Asarok köre hanyatlik feje.
Es mig kenyérre gondol a szegény,
Csak ketten sirunk: ő, meg én.

Tudjátok-e,
Mikor vigan mulattok
A puha, meleg kavéházban:
Az ehezők reszketve, lázban
Rabolni mennek — ölni keszen.
Tudjatok-e, ha visszatérnek
Mily öröm lészen
A sok poronty között
S megcsókolják kezét a gyilkosoknak,
Akik kenyeret hoznak.

Vagy jártatok-e arra,
Azon a tájon, ahol
Minden lakás büzhödt akol;
Hol gyermek, asszony ferli
A földön alva egymást éri?
S ha megcsillan feje a reggnek,
Mindnyájan fázva szerte mennek
Idegenül, egymást nem is ismerve,
S nem kérdve hogy hová vagy merre?

Ugy-e, nem jártatok még arra?
Ne mondjatok hát, hogy tudjatok.

---

gették és ő gunynak vélte ezt az alázatosságot fázott a gondolattól, hogy ezek a semmik mindenről tudnak.

— El innen a légkörből! B estelen embernek nincsen itt helye. Felgyürte a drága prémes galléját és elindult gyalog a liget felé. Nem mert a járdán, az emberek között menni, hanem a kocsiuton haladt és labai alatt csikorgott a hó. Ismerősei, akikkel talalkozott, megemelték kalapjukat, de ő nem vette észre. A földre nézett és nem merte a fejét felemelni, nehogy az arcáról feldult lelkébe lássanak. A liget kopasz zusmarás fai alatt egy hóval belepett padra leült és próbált gondolkodni. Nem tudott. Egy rémes gondolat kavargott, tancolt az agyában és nem tudott tőle megszabadulni.

— Halál, halál . . . Nincs menekvés . . . Szégyen és gyalazat köztenem tudnék é ni. Bemocskolt becsület, nyomorusagos élet . . . Nem, soha! . . .

És gyors léptekkel megindult a befagyott tó felé. Labai alatt rémesen csikorgott a hó és Berenkay feleszmél, figyel. Mintha sirast hallott volna, gyermeksirást. Semmi. Tovább megy és ismét hallja a sirást. Hirtelen rezketni kezdett. Mi ez? Ki sirt Ot siratja valaki? Ki volna az, hiszen nincsen senkije . . . Mégis, valami gyermek sir . . . Az arca eltorzult és menekülni akart a vizbe . . . Be van fagyva, nem lehet. Csunya halál is volna. Zsebében valami nehéz tárgyat érez. Revolver. Megnézi, felhuzza ravaszt és belenéz a csőbe. Egészen sötét. Olyan mint az ő lelke. Ha most megnyomná ezt a darabka acelt, a fekete csőből tüzoszlop jönne ki és ő nem lenne többé. Nem érezné már a becsületszégyent és nem érezné magát. Borzasztó ilyen egyszerre. Nem, még nem — és eldobja a revolvert.

— Gyáva vagyok. Pfuj! gyáva! . . . Majd holnap, igen, holnap.

És elindul, utálatot érezve maga iránt, a nagy paloták felé. Ismét emberek köré menjen, hol talán ismerősökkel is találkoznék, kik aztán karörvendő mosollyal köszöntenék. Nem, — és int egy bérkocsinak.

Berenkay ur beleveti magát a kocsiba és ismét — méltóságos urnak érzi magát, de csak egyetlen pillanatig, mert ujból véli hallani azt a rémes gyermeksirást, amit a kocsi csikorgása végig szaguld a jéggé fagyott havon.

— Gyorsan, gyorsan! — biztatja a didergő kocsist és a lakásához érve, szinte menekülve ugrik ki a kocsiból.

Elegáns lakása sem a régi már, komornak, ridegnek találja. Dolgozni akarna, hogy elüzze azokat a borzasztó gondolatokat agyából és nem tud. Elővesz egy konyvet, hogy olvasson, de a szeme kaprázik, nem lát. Mintha hólyag lenne a szemén, egyre törölgeti, de hiába. Ta án a gáz fénye bántja, de nem olthatja el, m[illegible] sötétségtől. Szerzine[illegible] ne legyen olyan sötét, félelmes.

— Eh, jerünk aludni, talán az álom igen, az álom jót fog tenni.

Es nem tud aludni. Ott fekszik ágyában és nem jó álom a szemeimre. Erővel lecsukja a szemeit, leszoritja a kezével, de hasztalan. Éjfél is elmult és ő még mindig ébren van. Üzi, kergeti a rémes gondolatokat.

Ismét a gyermek. Ki az? Mit akar? Vissza n[illegible] ki a sötétségből. Ismerős vonások. Hol látta ez arcot? Igen, igen, tudja már. Nagyon régen volt. Egy munkáscsaládnak a gyermeke. A leány kitette a gyermeket az utcára, ahol megfagyott, a kanyt pedig elzártak. És most bántja az a gyermek? Most, annyi idő után? A többiek nem szólnak semmit, csak épen az a gyermek, aki már meghalt . . . Dehogy is nem. Berenkay ur kétségbeesetten takarja el a szemeit, nem akarja látni a táncoló alakokat. Hiába. Ott a sarokban egy kis grizette mosolyog kacéran, a kandalló mellett egy masik leány kacag reá és Berenkay ur a takaró ala dugja a fejét, hogy szabaduljon a remlátásoktól.

A diszes Talióráin a bronzalakok is megmozdulnak és kergetik egymást a festmények megelevenedett képeivel. Agya felett a sok fénykép is alakot ölt és mindnyájan kacagnak, gunyosan, karörvendve, őrülten kacagnak . . . Az a sok elcsábitott, megvásárolt leány és asszony ott táncol a kandallón, a menyezeten, a puha szőnyegen, parnáin, mindenütt. Ilonka pedig vezényli buzditja őket és Berenkay ur hámul merev, kitágitott szemekkel, nyitott szájjal és nem tud gondolkodni, visszaemlékezni, érezni . . . kérvényező irnoknék, pártfogásáért esedező lányok, mosolygó grizettek, kacér szinésznők, mind, mind őrült tancot járnak, kacagnak pokoli módra és Berenkay ur merev szemekkel, nyitott szájjal, felborzolt hajjal rémesen kacag velük és táncol az asztalon, az ágyon, a puha szőnyegen. Reggelre aztán megizzadva, kiláradva dől a székek alá és kacag, egész nap kacag őrülten, borzalmasan . . .

Stéki Henrik.

Mi hát ez élet,
Mi is a kinzó átok.
Jertek csak egyszer énvelem,
Hadd nézzünk szét egy éjjelen.

Tudom, sohsem felejtitek,
Amit látunk sétánk alatt.
Kihull szátokból a falat,
Megborzadtok, megdől a hitetek
S ez éjszakának száz, gyötrő emléke
A sirig kisér titeket.

Jöttök?
Már várnak a sötét utak,
Jertek hát, urak! . . .

Gyagyovszky Emil.

— **Megyebizottsági tagok értekezlete.** A celldömölki járasbeli megyebizottsági tagok tegnap délelőtt 10 órakor Celldömölkön értekezletre gyültek össze, hogy állást foglaljanak a lemondás folytan megüresedett szombathelyi főszolgabirói állás betöltése tárgyában. Az értekezlet dr. Ostffy Lajos vármegyei aljegyzőt, nagybirtokost, ki Celldömölkön egy évig vezette a főszolgabirói hivatalt s vármegyeszerte mint agilis, munkás tisztviselő ismeretes, jelölte a szombathelyi főszolgabirói állásra. Az értekezlet kimondotta, hogy Ostffy Lajos dr. megválasztása érdekében vármegyeszerte mozgalmat indit s mindent elkövet, hogy a szombathelyi főszolgabirói állásra Ostffy Lajos dr. valasztassék meg, aki e tisztségre méltán rászolgált lankadatlan munkásságával. — Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy a szombathelyi főszolgabirói állásra Sinkovich Elek kőszegi szolgabiró is pályázik, aki a mult héten több megyebizottsagi tagnál kiltencselt támogatásért a celli járásban. Sinkovics kilucselése sok helyütt visszatetszést keltett s szabályellenes is. Ez ügyhöz még hozzászólunk.

— **Helybeli hatralékos előfizetőinket** tisztelettel kérjük, legyenek szivesek nyugtáikat lapunk kézbesitőjénél kiváltani.

— **Működvelő** A Kath. Legény egylet táncmulatsaggal egybekötött működvelő előadása, mint azt mar jeleztük is lapunk mult számában, ma lesz a „Korona"-szálloda nagytermében. A működvelő előadás iránt a nagyközönség körében élénk érdeklődés nyilvánul s igy a jelekből itélve a működvelő előadás előreláthatólag ugy anyagilag, mint erkölcsileg, fényesen fog sikerülni. Mint halljuk, a működvelők igen jól betanulták szerepeiket s igy élvezetes estére van kilátasa a közönségnek.

— **A Reich-ügyhöz.** A lapunk szerkesztője által id. Reich Imre helybeli ácsmester ellen becsületsértésért inditott sajtóperben már itélkezett a győri kir. Itélőtábla, hova az ügy Reich felebbezése folytan került. A kir. Itélőtábla enyhitette az iléletet s összbüntetésül 20 koronát szabott ki. Tehát itt nyert Reich uram vagy 30 koronát, csakhogy amit nyert a réven, elvesztette a vámon, mert a felebbezés jóval többe került, mint amily összeggel leszállitotta a Tábla a szombathelyi törvényszék által kiszabott pénzbüntetést. Ha megfelebbeznénk az itéletet a Curiához, melyhez jogunk van, bizonyos, hogy jóval magasabb lenne a pénzbirság. Tekintve azonban, hogy a perköltségeket fizetni tartozik Reich Imre, mely elég tekintélyes összegre rug, megnyugszunk az itéletben.

— **Meghalt az operáció után.** Móric Mihály bobai birtokos a mult héten egyik nap evés közben csontot nyelt le, melytől fájdalmai lettek. Családja azonnal Győrbe vitte, hol megoperálták. Az operáció után azonban Móric rosszul tett és meghalt. Holttetemét Bobára szállitották, hol szérdán helyezték örök nyugalomra a közönség nagy részvéte mellett. Az elhunytban Móric Dénes dr, celli ügyvéd édesatyját gyászolja.

— **Kiscelli humor.** Két helybeli ismerős találkozott a napokban egyik vendéglőben, hol borozás közben a következő aktuális párbeszéd folyt le közöttük:

A: Hallottad, hogy X celli lakos a héten fizetésképtelenséget jelentett?

B: Hallottam, de nem találok benne semmi különöset. Ez manapság nem ujság és felesleges-nek találom a fizetésképtelenség bejelentését.

A: Hogy érted ezt? magyarázd meg.

B: Egyszerüen ugy, hogy a fizetésképtelenséget bejelenteni teljesen felesleges dolog. Én például már évek óta fizetésképtelen vagyok, senkinek se jelentettem be s mégis tudják.

— **Első osztályon utazó paraszt.** A mult héten Jánosházán, a Zalaegerszeg felé menő személyvonatra egy egyszerü földmives ember szállt fel, aki egyenesen az első osztályu fülkébe ment, ott kényelmesen elhelyezkedett s a fülkében elhelyezett tükörbe nézegetve, bajuszát sodorgatta. A vonatot késéró kalauz, a kocsiba lépve figyelmeztette, hogy nem jó helyre szállott be, mert ez első osztályu hely, neki valószinü, csak harmadosztályu jegye van. Emberünk azonban kihuzta zsebéből a jegyét, mely tényleg az első osztalyra szólt, Rigács állomásig váltva. Mikor a kalauz kérdezte tőle, hogy miért utazik első osztályon? igy adta meg a választ:

— Mindig kivánczi voltam, hogy milyen lehet az első osztály, mert hallottam, hogy fényes a berendezése, azért utaztam most az első osztályon,

— **Csábító amerikai menyecske.** Ezelőtt néhány hónappal jött Cellbe egy Amerikából vissza vitorlázott zsidó menyecske, ki az urától különválva él s itt rokonánál, B. J. helybeli kereskedőnél talált szives vendéglátásra. — Az amerikai menyecske, kire legkevésbbé fogható reá, hogy valami Vénuszi szépséggel bir, azzal hálálta meg a rokoni szivességet, hogy szerelmi viszonyt kezdett a B. J. üzletében alkalmazott B. S. üzletvezetővel, ki sógorsági viszonyban áll az üzlettulajdonossal s igy rokon az amerikai menyecskével is. A forró vérü amerikai Amazon annyira megháditotta szerelmesét, ki nős, családos ember, hogy a héten bucsut mondtak Cellnek, utra keltek s több mint valószinü, hogy utjuk a dollárok hazájába, Amerikába fog vezetni. A csalfa férj által itthagyott neje és 3 gyermeke iránt általános részvét nyilvánul.

— **Fizetés képtelenség.** Guttmann Adolf helybeli szabó mester a héten fizetésképtelenséget jelentett.

— **A „Dalkör" névnapi köszöntője.** A celli „Dalkör" hétfőn este egy mindenki által tisztelt és becsült, köztiszteletben álló előkelő egyéniséget tisztelgett és őt névnapja előestéjén dallal üdvözölte. A „Dalkör" által igy megtisztelt uriember nagyon meg volt lepetve a kitüntetés által és ennek kifejezést is adott, mert a Dalkörhöz semmi kötelék nem füzi. Mint később kiderült, az egyletet ebbe a köszöntőbe belelovalta egyik vezető embere, emiatt a „Dalkör" működő tagjai fel is szólaltak. A magunk részéről csak annyit jegyzünk meg, hogy a Dalkör működése nem házaló, névnapi köszöntőkre való. Annak más a célja.

— **È etében megcsináltatta koporsóját.** Loránthfy András kocsi-i jómódu gazdaember, arról volt nevezetes ember falujaban és a környékén, hogy még életében megcsináltatta a koporsóját. A koporsó mar vagy 10 éve készen állott, erős tölgyfadeszkából készült s azt Loránthfy nap-nap után megtekintette. Loránthfy nemrég betegeskedni kezdett, ágynak esett s hétfőn 86 éves korában meghalt. Kivánsága szerint családja az altala életében megrendelt koporsóba helyezte holttetemét s szerdán temetik el a község lakosságának élénk részvétele mellett. Néhány evvel ezelőtt Loránthfy járt szerkesztőségünkben, amely alkalommal szerkesztőnk megkérdezte tőle, miért csináltatta meg a koporsóját? Loránthfy azt válaszolta, hogy egy szép tölgyfát vágatott ki az erdőben, melyet mikor felhasogattak, gyönyörü szép egészséges deszka volt belőle s ekkor támadt az a gondolata, hogy magának csináltat belőle koporsót.

— **Uj cementgyár.** Celldömölk legközelebb egy uj iparvállalattal fog szaporodni. Weiss Kálmán helybeli ismert vállalkozó és fakereskedő nagyobb szabásu cementáru gyárat fog már a legközelebb felállitani, hol mindennemü cementárukat gyártat.

— **Fuzionált egyletek.** Megirtuk már lapunkban, hogy a Polg. Olvasó-egylet és az ujonnan alakult „Dalkör" egyesülni fognak. Az egyesülés a mult vasárnap megtörtént. A két egylet már legközelebb a Pietnits Ferenc tulajdonát képező Pálfy-féle házba hurcolkodik, hol május hó 1-ig ingyen helyiséget bocsájt rendelkezésükre a háztulajdonos, aki egyuttal a Dalkör elnöke. Minden tekintetben elismerés illeti a „Dalkör" elnökét, hogy ily szép anyagi támogatást nyujt a fuzionált egyleteknek.

— **A házalás szabályozása.** Az Ausztriával kötött egyezség egyik pontja a házaló kereskedelmet rendezi. A kereskedelmi miniszter rendeletben intéskedett a házalásnak Magyarországon való rendezése dolgában. A miniszter rendelete a következőket mondja: Az érvényben levő házalási szabályok 9-ik szakaszának az a rendelkezése, hogy a hazalókereskedési engedelem az osztrák-magyar monachia egész területére adatik, jan. 1-től megszünt. A hazalási engedelmeket ezután csak Magyarország területére adják ki. Január 1-től a magyarországi hazalók, kivéve a kedvezményezett vidékekről való házalókat, csakis Magyarországon házalhatnak, az osztrák császárság nem kedvezményezett házalói pedig Magyarországon nem hazalhatnak.

— **Uj törvény az amerikai bevándorlás ellen.** Az amerikai Unió parlamentje elé uj javaslat került a bevandorlókról. Az uj javaslat több olyan pontot tartalmaz, amely a hazánkból való bevándorlókat közelről érdekli. A leglényegesebb ujitás legelsőrben a bevándorló ér elmi fokának a megállapitására irányul. A jövőben ugyanis megkivánnak minden bevándor ótól, hogy legalább a saját anyanyelvén irni és olvasni tudjon; továbba, hogy erkölcsi bizonyitványt hozzon magával, [illegible] saját községének elöljárósága bizonyitsa, hogy az illetőt büntettért meg [illegible] egyszer sem biróság elé. Ezentul [illegible] be üldött jegygyel nem lehet az Egyesü[illegible] Á[illegible] területére lépni. Ennek a szigoru ellenőrzésnek is intézkedik a törvényjavaslat és kor[illegible] a családtagokra is kiterjeszti. Végül [illegible] egyik tétele azt mondja ki, hogy egy [illegible] évben [illegible] országból 12 hónap alatt csak 50 000 [illegible] nek szabad bevándorolni. Ezt az utóbbi [illegible] egyenesen a magyar és olasz bevándo[illegible] hozzak javaslatba, amennyiben ugy [illegible] in Olaszországból 400 000 ember vánd[illegible] még a mult esztendőben is.

Nyilt-tér.

E rovatban közlö[illegible]ért nem vállal felelősséget a szerk.

Nyilatkozat.

Dr. M[illegible] Adolf jánosházai orvosnak a „Kemenesvid[illegible]" [illegible]ut számában megjelent — [illegible] hiven jellemz[illegible] — nyilatkozatára kijelentem, hogy „Megtagadott [illegible]si segély" cim alatt megjelent közleményem [illegible]sen megfelel a valóságnak, mint azt a szerke[illegible]-orvos lelketlenségén megütköző, a Polgári-kör[illegible] j lenvoltak bizonyitani fogják a biróságnál, ott, ahol minden tisztességes magyar ember, — ki keserves keresetét családja fentartására s[illegible] nyilterezésekre forditja — keresi az őt m[illegible]lető becsületes orvoslást.

Janosháza. 1908. jan. 15

Rubin Salamon.

Hirdetèseket

jutányos áron felvesz

a kiadóhivatal.

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

Aki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, forduljon

VITYÉ MIKLÓS

lelkiismeretesen vezetett oltványtelepéhez **Ös-Csanádon** (Torontálmegye) ahol szokvány minőségü I. rendü fás, gyökeres és sima zöldojtványok, bor és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendü osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók.

Szőlőugasnak külön e célra választott fajok.

Faj és árjegyzék kivánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak egy:

Kaposvár, 1907. II/9.

Az oltványokat kérem annak idején külön csomagolva küldeni, hogy tudjam miféle faj s hová ültethessem. A küldött oltványok mind megeredtek, bár eredetileg is onnét rendeltem volna.

Kérem a rendelést előjegyzésbe venni s erről értesiteni. Szives üdvözlettel

Vécsey Róbert p. ü. tanácsos.

kat is. A fogyasztó a kereskedőt okolja, a kereskedő a termelőt, a termelő vagy a munkást, vagy pedig a kormányt.

A drágaság okainak kutatását tehát csak annyiban lehet használni, amennyiben ezen a nyomon konkrét bajokra tudunk rámutatni. Természetes, olyan okok is lehetnek, amelyekkel szemben nincs orvoslás. Kétségtelen például, hogy az orosz-japán háboru sok nyersanyagnak drágulását dézte elő.

Vannak viszont okok, amelyek elhárithatók volnának, ha ennek egy és más szempont utját nem állná. Peldául a szerbiai marhazárlat megszüntetése. — Az uj vámtarifa agrárvédelmi irányzatának megváltoztatása. — A tarifapolitika módositása.

A drágaságot tárgyaló közlemények nek harmadik csoportja érdemleges munkat teljesit. — Arra igyekszik feleletet adni, hogy a drágaság okait miképen lehetne most pillanatnyila és miképen a jövőre nézve elháritani.

Az alábbiakban kimutatást adunk a ujságcikkek, egyesületek, kamarák tárgyalásai a drágaság ellenti küzdelemben orvoszerül ajánlanak. Nem rendszeres és kimerető feldolgozásban történik ez, csupán a vezető gondolatok száraz felsorolása.

Allapitsuk meg első orban, hogy milyen fokban drágultak az elsőrendü életszükségletek. Friss husfélék Budapesten, 1898 óta 38 százalékkal, Becsben 1902 óta 21·2 százalékkal. Lisztfélék Budapesten 1898 óta 12·3 százalékkal, Becsben 1902 óta 15·1 százalékkal. Hüvelyesek Becsben 1902 óta 22·2 százalékkal. — Tej Budapesten 1898 óta 35 százalékkal, Becsben 1902 óta 20 szazalékkal. — Burgonya Budapesten 1898 óta 22·1 százalékkal, Becsben 1902 óta 31·2 százalékkal. Háj Budapesten 1898 óta 21 százalékkal, Becsben 1902 óta 23·2 százalék. Kőszén Budapesten 1898 óta 37 százalék Becsben 1902 óta 14·3 százalék. Tüzifa Budapesten 1898 óta 21 százalék, Becsben 1902 óta 25·5 százalék. Ruhafélék Becsben 1902 óta 40 százalék. Lakás Budapesten 1902 óta 27 százalékkal.

Az élelmiszerek tehát átlagban 25—30 százalékkal drágultak 5 éven belül.

Lássuk most már milyen segitő eszközöket ajánlanak azok, akik e kérdésekkel komolyabban foglalkoztak?

A kormány tegye szabaddá a vámhatárt a hiányzó élelmiszerek előtt.

Az állam és a városok javitsák a legalsóbb néposztályok anyagi helyzetét, hogy kisebb keresettel is elláthassák magukat.

Lakáspolitika, adópolitika, — meg a katonai terhek csökkentése.

Kisebb lesz a munkabér, olcsóbb az ipari áru.

A városok adminisztrációja igyekezzék aktive is beleszólni az elelmezés ügyébe.

Rendezkedjék be a kisgazda és a közepesgazda is a tömeges termesztésre. Ugy mint Keszthely, rengeteg gyümölcsöt. — Nagykorös tömegesen zöldséget termel, ugy termeljen a sok jó magyar föld minden szükséges és keresett élelmicikket.

A kormány vezesse az erre való akciót, hirdesse ezt vámdoriani ok utján és adjon erre pénzsegélyt.

micikkeket külföldre vigyék és mi itthon silánvabb árut ugy fizessük, mint a külföldi a legjobbat.

A munkások bérét, a hivatalnokok fizetését emelni kell, — mert a pénzvásárló értéke csökkent. Az utat, melyet árucikk a termelőtől a fogyasztóig megtesz, meg kell röviditeni, olcsóbbá kell tenni.

Szervezkedjék a fogyasztó közönség, hogy első kézből kapja az árut.

Adjon a vasut olcsó szállitást. Tegye lehetővé a vasut, hogy a fogyasztó a kozvetitő kereskedő megkerülésével jusson az áruhoz.

Szállitsa le az állam a fogyasztási adókat.

Ha a felvetett eszmékből akármilyen csekélységet is át lehetne vinni az életbe, biztositva volna népességünk olcsóbb élelmezése rendes időkben és a gazdasagi válságoknak az élelem drágulásában nyilatkozó legkeservesebb hatását is ellensulyoznák.

UJDONSAGOK.

Jártok-e?

. . . Vagy jártatok-e arra,
A városvégen, sötétlő éjjel,
Ahol testvér a bün, a gond
S az élet telve van fekéllyel?

Vagy jártatok e arra,
Hol az utcára, az udvarra
Ugy fekszik rá a fojtó füst, a dér,
Mint holtakra a szemfödél.
Hat jártatok-e arra?

Tudjátok-e,
Mikor a ragyogó városban
Tivornya hangja szalldos szerte:
Az utközépen sir a reszkető család,
Mert a házból durván kiverte
A kapssi háziur?

Tudjátok-e,
Mikor az ifiurak, urilánykák
A tündéralmok utjait járjak:
Ott künn a szélbe, fagyasztó hidegben
Az utca gyermeke . . .
Asarok köre hanyatlik feje.
Es mig kenyérre gondol a szegény,
Csak ketten sirunk: ó, meg én.

Tudjátok-e,
Mikor vigan mulattok
A puha, meleg kávéházban:
Az ehezők reszketve, lázban
Rabolni mennek — ölni készen.
Tudjatok-e, ha visszatérnek
Mily öröm lészen
A sok poronty között
S megcsókolják kezét a gyilkosoknak,
Akik kenyeret hoznak.

Vagy jártatok-e arra,
Azon a tájon, ahol
Minden lakás büzhödt akol;
Hol gyermek, asszony ferti
A földön alva egymást éri?
S ha megcsillan feje a reggnek,
Mindnyájan fázva szerte mennek
Idegenül, egymást nem is ismerve,
S nem kérdve hogy hová vagy merre?

Ugy-e, nem jártatok még arra?
Ne mondjatok hát, hogy tudjatok.

---

gették és ő gunynak vélte ezt az alázatosságot; fázott a gondolattól, hogy ezek a semmik mindenről tudnak.

— El innen a légkörből! B estelen embernek nincsen itt helye. Felgyürte a drága prémes galléria és elindult gyalog a liget felé. Nem mert a járdán, az emberek között menni, hanem a kocsiuton haladt és labai alatt csikorgott a hó. Ismerősei, akikkel talalkozott, megemelték kalapjukat, de ő nem vette észre. A földre nézett és nem merte a fejét felemelni, nehogy az arcáról feldult lelkébe lássanak. A liget kopasz ruszmarás fai alatt egy hóval belepett padra leült és próbált gondolkodni. Nem tudott. Egy rémes gondolat kavargott, táncolt az agyában és nem tudott tőle megszabadulni.

— Halál, halál . . . Nincs menekvés . . . Szégyen és gyalazat közt nem tudnék élni. Bemocskolt becsület, nyomoruságos élet . . . Nem. soha! . . .

És gyors léptekkel megindult a befagyott tó felé. Labai alatt rémesen csikorgott a jó és Berenkay feleszmél, figyel. Mintha sirast hallott volna, gyermeksirást. Semmi. Tovább megy és ismét hallja a sirást. Hirtelen reszketni kezdett. Mi ez? Ki sir? Őt siratja valaki? Ki volna az hiszen nincsen senkije . . . Mégis, valami gyermek sir . . . Az arca eltorzult és menekülni akart a vizbe . . . Be van fagyva, nem lehet. Csunya halál is volna. Zsebében valami nehéz tárgyat érez. Revolver. Megnézi, felhuzza ravaszt és belenéz a csőbe. Egészen sötét. Olyan, mint az ő lelke. Ha most megnyomná ezt a darabka acelt, a fekete csőből tüzoszlop jönne ki és ő nem lenne többé. Nem érezné már a becsületfájdalmát és nem érezné magát. Bemegyek? ilyen egyszerre. Nem, még nem, — és eldobja a revolvert.

— Gyáva vagyok. Pfuj! gyáva! . . . Majd holnap, igen, holnap.

És elindul, utálatot érezve maga iránt, a nagy paloták felé. Ismét emberek közé menjen, hol talán ismerősökkel is találkoznék, kik aztán karörvendő mosollyal köszöntenék. Nem, — és int egy bérkocsinak.

Berenkay ur beleveti magát a kocsiba és ismét — méltóságos urnak érzi magát, de csak egyetlen pillanatig, mert ujból véli hallani azt a rémes gyermeksirást, amit a kocsi csikorgása végig szaguld a jéggé fagyott havon.

— Gyorsan, gyorsan! — biztatja a didergő kocsist és a lakásahoz érve, szinte menekülve ugrik ki a kocsiból.

Elegáns lakása sem a régi már, komornak, rideguek találja. Dolgozni akarna, hogy elüzze azokat a borzasztó gondolatokat agyából és nem tud. Elővesz egy könyvet, hogy olvasson, de a szeme kaprázik: nem lát. Mintha hólyag lenne a szemén, egyre törölgeti, de hiába. Talán a gáz fénye bántja, de nem olthatja el, mert fél a sötétségtől. Szeretne a lelkébe világitani, hogy ne legyen olyan sötét, félelmes.

— Eh, jerünk aludni, talán az álom, igen az álom jót fog tenni.

Es nem tud aludni. Ott fekszik ágyában és nem jó álom a szemeimre. Erővel lecsukja a szemeit, leszoritja a kezével, de hasztalan. Éjfél is elmult és ő még mindig ébren van. Üzi, kergeti a rémes gondolatokat.

Ismét a gyermek. Ki az? Mit akar? Visszanéz fényes multjaba és egy gyermek arc bontakozik ki a sötétségből. Ismerős vonások. Hol látta ez arcot? Igen, igen, tudja már. Nagyon régen volt. Egy munkáscsaládnak a gyermeke. A leány kiesett a gyermekek az utcára, ahol megfagyott, a kanyt pedig elzártak. És most bántja az a gyermek? Most, annyi idő után? A többiek nem szólnak semmit, csak épen az a gyermek, aki már meghalt . . . Dehogy is nem. Berenkay ur kétségbeesetten takarja el a szemeit, nem akarja latni a táncoló alakokat. Hiába. Ott a sarokban egy kis grizette mosolyog kacéran, a kandalló mellett egy masik leány kacag reá és Berenkay ur a takaró alá dugja a fejét, hogy szabaduljon a remlátásoktól.

A diszes falióra a bronzalakok is megmozdulnak és kergetik egymást a festmények megelevenedett képeivel. Agya felett a sok fénykép is alakot öltött és mindnyájan kacagnak, gunyosan, karörvendve, őrülten kacagnak . . . Az a sok elcsábitott, megvásárolt leany és asszony olt táncol a kandallón, a menyezeten, a puha szőnyegen, parnáin, mindenütt. Ilonka pedig vezényli buzditja őket és Berenkay ur bámul merev, kitágitott szemekkel, nyitott szájjal és nem tud gondolkodni, visszaemlékezni, érezni.

kérvényező irnoknék, pártfogásáért esedező lányok, mosolygó grizettek, kacér színésznők, mind, mind őrült táncot járnak, kacagnak pokoli módra és Berenkay ur merev szemekkel, nyitott szájjal, felborzolt hajjal rémesen kacag velük és táncol az asztalon, az ágyon, a puha szőnyegen. Reggelre aztán megizzadva, kifáradva dől a székek alá és kacag, egész nap kacag őrülten, borzalmasan . . .

Szikli Henrik.

Mi hát ez élet,
Mi is a kinzó átok.
Jertek csak egyszer énvelem,
Hadd nézzünk szét egy éjjelen.

Tudom, sohsem felejtitek,
Amit látunk sétánk alatt.
Kihull szátokból a falat,
Megborzadtok, megdől a hitetek
S ez éjszakának száz, gyötrő emléke
A sirig kisér titeket.

Jöttök?
Már várnak a sötét utak,
Jertek hát, urak! . . .

Gyagyovszky Emil.

— **Megyebizottsági tagok értekezlete.** A celldömölki járasbeli megyebizottsági tagok tegnap délelőtt 10 órakor Celldömölkön értekezletre gyültek össze, hogy állást foglaljanak a lemondás folytán megüresedett szombathelyi főszolgabirói állás betöltése tárgyában. Az értekezlet dr. Ostffy Lajos vármegyei aljegyzőt, nagybirtokost, ki Celldömölkön egy évig vezette a főszolgabirói hivatalt s vármegyeszerte mint agilis, munkás tisztviselő ismeretes, jelölte a szombathelyi főszolgabirói állásra. Az értekezlet kimondotta, hogy Ostffy Lajos dr. megválasztása érdekében vármegyeszerte mozgalmat indit s mindent elkövet, hogy a szombathelyi főszolgabirói állásra Ostffy Lajos dr. választassék meg, aki e tiszt ségre méltán rászolgált lankadatlan munkásságával. — Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy a szombathelyi főszolgabirói állásra Sinkovich Elek kőszegi szolgabiró is pályázik, aki a mult héten több megyebizottsagi tagnál kilencselt támogatásért a celli járásban. Sinkovics kilencselése sok helyütt visszatetszést keltett s szabályellenes is. Ez ügyhöz még hozzászólunk.

— **Helybeli hatralékos előfizetőinket** tisztelettel kérjük, legyenek szivesek nyugtáikat lapunk kézbesitőjénél kiváltani.

— **Működevelő** A Kath. Legény egylet táncmulatsaggal egybekötött működevelő előadása, mint azt mar jeleztük is lapunk mult számában, ma lesz a „Korona"-szálloda nagytermében. A működevelő előadás iránt a nagyközönség körében élénk érdeklődés nyilvánul s igy a jelekből itélve a működevelő előadás előreláthatólag ugy anyagilag, mint erkölcsileg, fényesen fog sikerülni. Mint halljuk, a működevelők igen jól betanulták szerepeiket s igy élvezetes estére van kilátasa a közönségnek.

— **A Reich-ügyhöz.** A lapunk szerkesztője által id. Reich Imre helybeli ácsmester ellen becsületsértésért inditott sajtóperben már itélkezett a győri kir. Itélőtábla, hova az ügy Reich felebbezése folytán került. A kir. Itélőtábla enyhitette az iléletet s összbüntetésül 20 koronát szabott ki. Tehát itt nyert Reich uram vagy 30 koronát, csakhogy amit nyert a réven, elvesztette a vámon, mert a felebbezés jóval többe került, mint amily összeggel leszállitotta a Tábla a szombathelyi törvényszék által kiszabott pénzbüntetést. Ha megfelebbeznénk az itéletet a Curiához, melyhez jogunk van, bizonyos, hogy jóval magasabb lenne a pénzbirság. Tekintve azonban, hogy a perköltségeket fizetni tartozik Reich Imre, mely elég tekintélyes összegre rug, megnyugszunk az itéletben.

— **Meghalt az operáció után.** Móric Mihály bobai birtokos a mult héten egyik nap evés közben csontot nyelt le, melytől fájdalmai lettek. Családja azonnal Győrbe vitte, hol megoperálták. Az operáció után azonban Móric rosszul tett és meghalt. Holttetemét Bobára szállitották, hol szérdán helyezték örök nyugalomra a közönség nagy részvéte mellett. Az elhunytban Móric Dénes dr, celli ügyvéd édesatyját gyászolja.

— **Kiscelli humor.** Két helybeli ismerős találkozott a napokban egyik vendéglőben, hol borozás közben a következő aktuális párbeszéd folyt le közöttük:

A: Hallottad, hogy X celli lakos a héten fizetésképtelenséget jelentett?

B: Hallottam, de nem találok benne semmi különöset. Ez manapság nem ujság és feleslegesnek találom a fizetésképtelenség bejelentését.

A: Hogy érted ezt? magyarázd meg.

B: Egyszerüen ugy, hogy a fizetésképtelenséget bejelenteni teljesen felesleges dolog. Én például már évek óta fizetésképtelen vagyok, senkinek se jelentettem be s mégis tudják.

— **Első osztályon utazó paraszt.** A mult héten Jánosházán, a Zalaegerszeg felé menő személyvonatra egy egyszerü földmives ember szállt fel, aki egyenesen az első osztályu fülkébe ment, ott kényelmesen elhelyezkedett s a fülkében elhelyezett tükörbe nézegetve, bajuszát sodorgatta. A vonatot késő kalauz, a kocsiba lépve figyelmeztette, hogy nem jó helyre szállott be, mert ez első osztályu hely, neki valószinü, csak harmadosztályu jegye van. Emberünk azonban kihuzta zsebéből a jegyét, mely tényleg az első osztalyra szólt, Rigács állomásig váltva. Mikor a kalauz kérdezte tőle, hogy miért utazik első osztályon? igy adta meg a választ:

— Mindig kiváncsi voltam, hogy milyen lehet az első osztály, mert hallottam, hogy fényes a berendezése, azért utaztam most az első osztályon,

— **Csábitó amerikai menyecske.** Ezelőtt néhány hónappal jött Cellbe egy Amerikából vissza vitorlázott zsidó menyecske, ki az urától különválva él s itt rokonánál, B. J. helybeli kereskedőnél talált szives vendéglátásra. — Az amerikai menyecske, kire legkevésbbé fogható reá, hogy valami Vénuszi szépséggel bir, azzal hálálta meg a rokoni szivességet, hogy szerelmi viszonyt kezdett a B. J. üzletében alkalmazott B. S. üzletvezetővel, ki sógorsági viszonyban áll az üzlettulajdonossal s igy rokon az amerikai menyecskével is A forró vérü amerikai Amazon annyira meghóditotta szerelmesét, ki nős, családos ember, hogy a héten bucsut mondtak Celinek, utra keltek s több mint valószinü, hogy utjuk a dollárok hazájába, Amerikába fog vezetni. A csalfa férj által itthagyott neje és 3 gyermeke iránt általános részvét nyilvánul.

— **Fizetés képtelenség.** Guttmann Adolf helybeli szabó mester a héten fizetésképtelenséget jelentett.

— **A „Dalkör" névnapi köszöntője.** A celli „Dalkör" hétfőn este egy mindenki által tisztelt és becsült, köztiszteletben álló előkelő egyéniségnél tisztelgett és őt névnapja előestéjén dallal üdvözölte. A „Dalkör" által igy megtisztelt uriember nagyon meg volt lepetve a kitüntetés által és ennek kifejezést is adott, mert a Dalkörhöz semmi kötelék nem füzi. Mint később kiderült, az egyletet ebbe a köszöntőbe belelovalta egyik vezető embere, emiatt a „Dalkör" működő tagjai fel is szólaltak. A magunk részéről csak annyit jegyzünk meg, hogy a Dalkör működése nem házaló, névnapi köszöntőkre való. Annak más a célja.

— **È etében megcsináltatta koporsóját.** Loránthfy András kocsi-i jómódu gazdaember, arról volt nevezetes ember falujaban és a környékén, hogy még életében megcsináltatta a koporsóját. A koporsó mar vagy 10 éve késsen állott, erős tölgyfadeszkából készült s azt Loránthfy nap-nap után megtekintette. Loránthfy nemrég betegeskedni kezdett, ágynak esett s hétfőn 86 éves korában meghalt. Kivánsága szerint családja az altala életében megrendelt koporsóba helyezte holttetemét s szerdán temetiék el a község lakosságának é ének resztvétele mellett. Néhány evvel ezelőtt Loránthfy járt szerkesztőségünkben, amely alkalommal szerkesztőnk megkérdezte tőle, miért csináltatta meg a koporsóját? Loránthfy azt válaszolta, hogy egy szép tölgyfát vágatott ki az erdőben, melyet mikor felhasogattak, gyönyörü szép egészséges deszka volt belőle s ekkor tamadt az a gondolata, hogy magának csináltat belőle koporsót.

— **Uj cementgyár.** Celldömölk legközelebb egy uj iparvállalattal fog szaporodni. Weiss Kálmán helybeli ismert vállalkozó és fakereskedő nagyobb szabásu cementáru gyárat fog már a legközelebb felállitani, hol mindennemü cementárukat gyártat.

— **Fuzionált egyletek.** Megirtuk már lapunkban, hogy a Polg. Olvasó-egylet és az ujonnan alakult „Dalkör" egyesülni fognak. Az egyesülés a mult vasárnap megtörtént. A két egylet már legközelebb a Pietnits Ferenc tulajdonát képező Pálffy-féle házba huzoalkodik, hol május hó 1-ig ingyen helyiséget bocsájt rendelkezésükre a háztulajdonos, aki egyuttal a Dalkör elnöke. Minden tekintetben elismerés illeti a „Dalkör" elnökét, hogy ily szép anyagi támogatást nyujt a fuzionált egyleteknek.

— **A házalás szabályozása.** Az Ausztriával kötött egyezség egyik pontja a házaló kereskedelmet rendezi. A kereskedelmi miniszter rendeletben intéskedett a házalásnak Magyarországon való rendezése dolgában. A miniszter rendelete a következőket mondja: Az érvényben levő házalási szabályok 9-ik szakaszának az a rendelkezése, hogy a hazalókereskedési engedelem az osztrák-magyar monachia egész területére adatik, jan. 1-től megszünt. A hazalási engedelmeket ezután csak Magyarország területére adják ki. Január 1-től a magyarországi hazalók, kivéve a kedvezményezett vidékekről való házalókat, csakis Magyarországon házalhatnak, az osztrák császárság nem kedvezményezett házalói pedig Magyarországon nem hazalhatnak.

— **Uj törvény az amerikai bevándorlás ellen.** Az amerikai Unió parlamentje elé uj javaslat került a bevandorlókról. Az uj javaslat több olyan pontot tartalmaz, amely a hazánkból való bevándorlókat közelről érdekli. A leglényegesebb ujitás az, hogy az utósorban a bevándorló ér elmi fokának a megállapitasára irányul. A jövőben ugyanis megkivánnak minden bevándorlótól, hogy legalább a saját anyanyelvén irni és olvasni tudjon; továbba, hogy erkölcsi bizonyitványt hozzon magával, amelyben saját községének elöljárósága bizonyitsa, hogy az illetőt közönséges büntettért meg[illegible]ták egyszer sem biróság elé. Ezentul[illegible] be üldött jegygyel nem lehet az Egyesü[illegible] területére lépni. Ennek a szigoru ellenőrzésnek is intézkedik a törvényjavaslat és ko[illegible]zat a családtagokra is kiterjeszti. Végül [illegible] javaslat egyik tétele azt mondja ki, hogy egy[illegible]zen országból 12 hónap alatt csak 50 000 [illegible]nek szabad bevándorolni. Ezt az utóbbi [illegible] egyenesen a magyar és olasz bevándo[illegible]hozzak javaslatba. amennyiben ugy tö[illegible]in Olaszországból 400 000 ember vand[illegible] még a mult esztendőben is.

Nyilt-tér.

E rovatban közlö[illegible]ert nem vállal felelősséget a szerk.

Nyilatkozat.

Dr. M[illegible] Adolf jánosházai orvosnak a „Kemenesvid[illegible]" ut[illegible] számában megjelent — [illegible] hiven jellemz[illegible] — nyilatkozatara kijelentem, hogy „Megtagadott [illegible]si segély" cim alatt megjelent közleményem [illegible]sen megfelel a valóságnak, mint azt a szerke[illegible]-orvos lelketlenségén megütköző, a Polgári-kör[illegible] lenvoltak bizonyitani fogják a biróságnál, ott, ahol minden tisztességes magyar ember, — ki keserves keresetét családja fentartására s[illegible] nyilttérzésekre forditja — keresi az őt me[illegible]lető becsületes orvoslást.

Janosháza. 1908. jan. 15

Rubin Salamon.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz

a kiadóhivatal.

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

Aki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, forduljon

VITYÉ MIKLÓS

lelkiismeretesen vezetett oltványtelepéhez **Ős-Csanádon** (Torontálmegye) ahol szokvány minőségü I. rendü fás, gyökeres és sima zöldojtványok, bor és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendü osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók.

Szőlőlugasnak külön e célra választott fajok.

Faj és árjegyzék kivánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak egy:

Kaposvár, 1907. II/9.

Az oltványokat kérem annak idején külön csomagolva küldeni, hogy tudjam miféle faj s hová ültethessem. A küldött oltványok mind megeredtek, bár eredetileg is onnét rendeltem volna.

Kérem a rendelést előjegyzésbe venni s erről értesiteni. Szives üdvözlettel

Vécsey Róbert p. ü. tanácsos.

CSATÁRY KÁROLY
polgári és egyenruha szabó
SZOMBATHELY.
Király-utca, Techet-féle házban.

Készítek a legujabb divat szerint, a legkitünöbb kivitelben, versenyképes árakon, teljes garancia mellett, mesteri szabásban a legfinomabb magyar, angol és francia szövetekből férfi-ruhákat és elvállalom bármiféle egyenruhák készitését is.

Kivanatra mintákat küldök, avagy egy levelezö-lapon történt meghivásra bárhová személyesen elmegyek.

Szives támogatást kérve, — maradtam illö tisztelettel

Csatáry Károly,
polg. és egyenruha szabó
SZOMBATHELY

Szálloda átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönségnek, ismerőseimnek és szives tudomasul adni, hogy Celldömölkön (Kiscell) 12 év óta fenálló, a „Magyar Király"-hoz cimzett

szálloda-vendeglőmet

mely 3 évig bérbe volt adva, folyó evi január hó 1-en ismet átvettem és azt sajat személyes felügyeletem alatt fogom tovább vezetni.

Midőn ezt szives tudomásul adni szerencsém van, tisztelettel kérem a n. é. közönséget, hogy az éveken át részemről tapasztalt szives pártfogásával ezentul is szerencseltessen. Minden tekintetben arra törekszem, hogy a n. é. közönségnek évek hosszu során át birt bizalmát a jövoben is kiérdemeljem. A n. é. közönség szives pártfogasat kérve vagyok

mély tisztelettel

Szabó József
a „Magyar Király" szalloda tulajdonosa
CELLDÖMÖLK (KISCELL)

Magyar konyha! Tisztán kezelt borok! Olcsó és kényelmes szállószobák!

Hirdetmény.

Van szerencsém Celldömölk és vidéke n. é. közönségét tudatni, hogy Celldömölkön sajat telepemen már legközelebb

cementáru-gyárat

fogok felállitani, ho' minden a cementgyartás körébe tartozó cikkeket fogok a legnodernebb kivitelben előállitani.

Elfogadok most megrendeléseket cementárukra s előre is biztositom a n. é. közönséget, hogy rendeléseit a legpontosabb kivitelben fogom teljesitni a legversenyképesebb arakon. A n. é. közönség szives megrendeléseit kérve, maradtom

Weiss Kálman
Celldömölk.

Értesités.

Ezennel van szerencsénk a n. é. gazdaközönségnek szives tudomásul adni, hogy Magyarország legrégibb s legjobb hirnévnek örvendő **Kühne-fele moseni** mezőgazdasági gépgyárból, melyet 30 év óta képviselünk, ezen régi összeköttetésünk folytán, abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy mindennemű

mezőgazdasági gépeket

u. m. „Hungária" sorvetőket, járgányos cséplőket, ekéket, rostákat, konkolyozókat, boronákat, szecskavágókat stb. a legjutányosabb áron, kedvező fizetési feltételek mellett szállithatunk.

A n. é. közönség szives megbizásait kérve maradtunk

teljes tisztelettel

Széphegyi Testvérek
DEVECSER.

Értesité[illegible]

[illegible] szálloda-vendéglőmet [illegible]

Nagy András
a „Köz[illegible]" vendé[illegible]
[illegible]

Hirdetéseket

jutányos áron vesz fel a kiadóhivatal

Alapittatott 1843!

VASAROLJUNK

ékszerek, arany, ezüst, kinai ezüst evőeszközöket és disztárgyakat és

valódi svájci zseb és fali órákat

szenzációs olcsó árak mellett

a 60 éve fennálló s jó hirnévnek örvendő

STEINBERGER M. UTÓDA

Benedek Oszkár aranymüves és ó[illegible]

PÁPA. Fő-utca 13. szám.

A Bencések templomával szemben. Fióküzlet: DEVECSER, Baros-utca.

E szakba vágó javitások, postai rendelések, pontosan és lelkiismeretesen

[illegible] kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1908.